

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. Стара Загора, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично при закрити врати заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Павлина Г. Т.
в присъствието на прокурора Е. В.
като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Гражданско дело № 20225500100564 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 96, ал.2 от Семейния кодекс /СК/ и сл.

Образувано е по молба на К. Р. Т., ЕГН – *****, с адрес: ***, с която е направено искане за допускане пълното осиновяване на детето на съпругата му Х. Р. Т. - малолетния Р. Й. Й., роден на *** г., ЕГН – *****.

Молителят твърди, че на 14.05.2022 г. е сключил брак с Х. Р. Т., като тя е майка на Р. Й. Й., чийто биологичен баща е Й. И. Й., ЕГН – *****, с адрес: ***

Твърди, че бракът на Х. Р. Т. с Й. И. Й. е бил прекатен с влязло в сила решение по 6758/2017 г. по описа на Районен съд –Стара Загора, а веднага след раждането на Р. Й. Й. произходът му по баща е бил оспорен от Й. И. Й. по съдебен ред, но искът е бил отхвърлен с решение оп огр.д.№ 92/2018 г. по описа на Окръжен съд –Стара Загора.

Твърди, че от раждането на детето до предявяване на молбата Й. И. Й. трайно не е полагал грижи за сина си и не го е издържал, с изключение на проведена единствена среща помежду им през лятото на 2020 г.

Сочи, че преди сключването на брака си с Х. Р. Т. са живели във

фактическо съпругеско съжителство и от близо три години заедно отглеждат детето, а от своя страна Й. И. Й. без основателно причина не е полагал грижи за детето и дори не го е виждал, с изключение на посочената единствена среща.

Излага твърдения, че между него и детето са изградени отношения като между родител и дете и между тях съществува силна емоционална връзка и привъзраност, като молителят приема Р. Й. Й. за свое дете, а последният приема К. Р. Т. за свой баща, т.к. не помни и не познава биологичния си баща.

Претендира допускане на пълно осиновяване, ведно с постановяване промяна в бащиното и фамилното име на детето и постановяване издаването на нов акт за раждане, в който бъде вписан като родител на Р. Й. Й..

В откритото съдебно заседание поддържа молбата си и заявява желанието си да осинови и отглежда Р. Й. Й. като свое дете; пледира за уважаването на молбата.

Майката Х. Р. Т. изразява пред съда съгласието си детето й Р. Й. Й. да бъде осиновено при условията на пълно осиновяване от настоящия й съпруг К. Р. Т. и пледира за уважаване на молбата.

Бащата Й. И. Й. не участва лично в откритото съдебно заседание, но се представлява от пълномощник, чрез когото оспорва молбата и пледира за оставянето й без уважение, както и за присъждането на разноски. С нарочно писмено изявление, депозирано по пощата преди провеждане на съдебното заседание, Й. И. Й. заявява несъгласието си за допускане на исканото осиновяване. Оспорва твърденията, че не е давал издръжка на детето и не е полагал грижи за него. Излага твърдения, че от 2018 г. редовно плаща издръжка на сина си, както и че живее трайно на територията на В., където работи, поради което е в невъзможност да присъства в съдебното заседание поради невъзможност да отсъства от работа поне до м.януари 2023 г. Пълномощникът му представя доказателства в подкрепа на тези твърдения.

Особеният представител на Р. Й. Й., назначен от съда по реда на чл.15, ал.8 от Закона за закрила на детето, изразява становище за неоснователност на молбата и пледира за оставянето й без уважение.

Участващият по делото прокурор от Окръжна прокуратура – Стара Загора заявява становище за неоснователност на молбата и пледира за

оставянето ѝ без уважение.

Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – гр.Стара Загора не се представлява в съдебното заседание. Представя социален доклад.

След преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените от молителят писмени доказателства се установява, че на 14.05.2022 г. К. Р. Т. е сключил граждански брак с Х. Р. Т., който е бил втори поред за Т..

Предходният ѝ брак е бил сключен с Й. И. Й. и е бил прекратен чрез развод по взаимно съгласие с решение № 728/29.05.2019 г. по гр.д.№ 6758/2017 г. по описа на Районен съд – Стара Загора. От този брак съпрузите са имали родено едно дете - Р. Й. Й., упражняването на родителските права по отношение на което е било предоставено на майката Х. Р. Т., а на бащата е бил определен режим на лични контакти и е бил осъден да заплаща издръжка на детето в размер на 200 лв., считано от 01.06.2019 г.

С решение № 260311/05.04.2021 г. по гр.д.№ 3749/2020 г. по описа на Районен съд – Стара Загора е бил изменен определеният с предходното съдебно решение режим на лични отношения на Й. И. Й. със сина му Р. Й. Й., като е бил определен стеснен режим до навършване на четиригодишна възраст от детето, без право на преспиване за детето при родителя и в населеното място , където живеят майката и детето, който е следвало до навършване на 3 г. и 6 месеца от детето да се упражнява в присъствието на майката. След навършване на 4 годишна възраст от детето е определен режим за всяка втора и четвърта събота и неделя с право на преспиване на детето при родителя, 20 дни през лятото, на Коледните празници всяка четна година и на Новогодишните празници всяка нечетна година, както и рождения ден на детето всяка нечетна година.

Молителят Т. е удостоверил със свидетелство за съдимост, удостоверения за доходи и удостоверение от НАП, че не е осъждан; работи по трудово правоотношение и реализира редовни месечни доходи; няма публични задължения, и е заявил чрез писмена декларация с нотариална заверка на подписа желанието си да осинови при условията на пълно осиновяване Р. Й. Й..

От приетото извлечение от 05.10.2022 г. на “Банка ДСК” АД от банковата сметка на Й. И. Й. за периода от 01.03.2018 г. до 04.10.2022 г. и от обясненията на Х. Р. Т. се установява, че Й. редовно е изплащал издръжка за детето в размер на 140 лв. месечно за периода от 31.05.2018 г. до 15.05.2019 г., и в размер от 200 лв. за периода от 01.06.2019 г. до 30.09.2022 г.

От представената от Й. И. Й. препоръка от работодател се установява, че той работи по трудово правоотношение на територията на В. и порадиестеството на бизнеса и изпълняваните от него трудови функции не може да бъде освободен от работа за периода между м.ноември и м.януари.

Видно от представената електронна кореспонденция между Й. И. Й. и Х. Р. Т. от 08.04.2022 г., Й. е заявил желание да се види със сина си, когато се прибере в България.

В представеният социален доклад се сочи, че между К. Р. Т. и Р. Й. Й. е налице силна емоционална връзка, основана на взаимна любов и привързаност .

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съдът е сезиран с искане с правно основание по чл.96, ал.2 от Семейния кодекс /СК/ вр. с чл.82, ал.2 от СК и чл.93, ал.1 от СК, което намира за допустимо, т.к. е предявено от лице с правен интерес по смисъла на цитираната законова норма.

Разгледано по същество съдът приема искането за неоснователно, т.к. намира, че не са налице предпоставките на материалния закон, обуславящи допускането на пълното осиновяване на детето от молителя.

Задължителна изискуемо от закона предпоставка за допускане на пълно осиновяване в хипотезата на чл.93, ал.1 от СК, каквато се сочи като основание в молбата на К. Р. Т., представлява съгласието на родителите на осиновяваното лице /ТР № 1/2016 г. по тълк.д.№ 1/2015 г. на ОСГК на ВКС/.

Съгласно чл.91, ал.1 от СК съгласието на родителите на осиновявания следва да бъде дадено лично пред съда, с декларация с нотариална заверка на подписа или чрез особен пълномощник.

В конкретният случай липсва дадено съгласие в някоя от изискуемите по закон форми от страна на Й. И. Й. - баща на осиновявания Р. Й. Й., като дори

от негова страна е изявено писмено категорично несъгласие за допускане на осиновяването.

Освен това от анализа на събраните доказателства съдът намира, че не е налице твърдяната хипотеза на чл.93, ал.1 от СК, а именно – трайно неполагане на грижи за детето и недаване на издръжка от страна на Й. И. Й..

Двете предпоставки са изискуеми кумулативно, а по делото е доказано, че от м. май 2018 г. до настоящия момент Й. И. Й. редовно изплаща издръжка на сина си Р. Й. Й., която за периода от 01.06.2019 г. до 30.09.2022 г. е в присъдения решение № 728/29.05.2019 г. по гр.д.№ 6758/2017 г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

Не е налице и трайното неполагане на грижи за детето, т.к. правно значение имат и обстоятелствата, които са пречили на полагането грижи.

В тази връзка следва да се имат предвид обстоятелствата, че упражняването на родителските права по отношение на детето е било предоставено по съдебен ред на майката Х. Р. Т., а на бащата е бил определен режим на лични отношения, който до съвсем скоро е бил изключително ограничен и е следвало да бъде осъществяван по местоживеенето на майката и детето.

Преценено в съвкупност с установените обстоятелства, че Й. И. Й. трайно се е установил да живее на територията на В., където работи по трудово правоотношение, представляващо по естеството си пречка за ефективно упражняване на правото, а не задължението му, за осъществяване на личните отношения с детето, обуславя извода, че от страна на този родител не е налице трайно неполагане на грижи за детето като укоримо поведение, по смисъла на чл.93, ал.1 от СК.

Водим от изложените мотиви и на основание чл.97, ал.3 от Семейния кодекс Окръжен съд – Стара Загора

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на К. Р. Т., ЕГН – *****, с адрес: ***, за допускане на пълно осиновяване на детето на съпругата му Х. Р. Т. - малолетния Р. Й. Й., роден на *** г., ЕГН – *****.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд -

Пловдив в седмодневен срок от обявяването му на страните и на Окръжна
прокуратура – Стара Загора.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____